

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԱԿԱՆ

Գրիգոր Նարեկացիի Ուղղափառ Դաւանութիւնը

Բ Ա Ն ԽԴ.

Վերստին յաւելուած կրկին հեծուքեան
նորին հսկողի առ նոյն ազերս
մազքանաց բանի:

Ի խորոց սրտից խօսք ընդ Աստուծոյ:

Ա.— ԱՍՏՈՒԱԾ անսահման, ծը-
նունդ Աստուծոյ հարազատ անթարզ-
մանելի, արարիչ բնաւին եղելոց,
Քրիստոս թաղաւոր, լոյս ի խաւարի
սրտից մթացելոց. ընդ մեզ լրմամբ և
ընդ առաքելի իսկութեամբ, մերայ-
նովս ղըոյինսդ ծանուցանող հրաշա-
պէս: Հայր քո օրհնեալ երկնաւոր ան-
ճառ՝ որ առաքեացդ զքեզ ի վերուստ,
ուժ փառակիցդ ես արարչութեամբ.
այնքան հողացաւ փրկութեան իմոյ
տարազերեալ գերեռոյ, մինչեւ զքեզ իսկ
մատնեաց մարդկան: Իսկ դու կարող
զոլով ի վեր քան զվիշտս, զտնտեսու-
թեանն աւարտեալ խորհուրդ՝ հաճե-
ցար ընդ պարտեցելումս զմահուն ճա-
շակել բաժակ անթերի մարդկութեամբ
և անպակաս աստուածութեամբ: Եւ
Հոգիդ Սուրբ կենդանարար՝ որպէս
քո, և Հօր քոյ իսկակից, և համապա-
տիւ էութեամբ ծնողիդ և ծնիցելոյդ:
Մի Երրորդութիւն կատարեալ ի դի-
մաց երից անորոշելի հաստուածոց,
անսկիզբն և անժամանակ, բնաւին բա-
րերար, համայն կենդանարար, բոլո-
րից խաղաղարար, ստեղծիչ գոյից և
յօրինիչ ամենից, անքակութեամբ և
միով բնութեամբ փառաւորեալ:

Բ.— Իսկ եթէ Հայրն զթած երկ-
նաւոր հօր՝ մին յէութենէ վասն մա-
հապարտիս յանցանաց մատոյց միայ-
նակ ծնունդդ յանքնին ծոցոյն, ոչ ան-
խայեալ յՈրդիդ ի համապատիւդ և ի
սիրելիդ, այլ կամաւ նուիրեաց մահու
չարչարողացն զինու, ըստ մարգա-
րէութեանն Զաքարիայ. վասն զի
զարթնուլ սրոյն ի վերայ հովուին, և
հարկանիլ նոյն ինքն հօտապետին և
ցրուիլ ոչխարացն հօտին, որպէս օ-
րինակն նուրբ նախադրին և ուխ-
տադրութիւն խորանին և նուիրումն
արեան սպանդին և առակ խորհրդոյ
աբրահամեան պատարադին, զփրկու-
թիւն թշուառացելոյս ի կամաց կե-
ցուցչիդ յառաջագոյն նկարագրէր. և
արդ հի՞մ տրտմիս անձն իմ կործան-
եալ՝ ոչ յԱստուածուստ հնարաւորու-
թեանց, այլ ի քումդ ինքնազործ հա-
կամխտութեանց. կամ ընդէ՞ր զիս
խոռովես՝ յուսահատութեամբ սատա-
նայականաւ զմիտս հարեալ. յուսա՛
յԱստուած, խոստովան լե՛ր նմա, և
նա հոգայ վասն քո, ըստ դաւթեան
օաղմոսին, և այլ մարդարէի կեն-
սախրախոյսն բանի:

Գ.— Իսկ յեղանակ խնամարկելոյ
հաստողին ի վեր է քան զսահման կըշ-
ուութեան մտաց հրեշտակաց և երկրա-
կանաց. և եթէ՛ բիւրս կրկնեացի, ոչ
լինի չափեալ. քանզի անբովանդակե-
լոյն և բարերարելն է անճառելի: Նա
զի ոմն օրհնեալ զոմն օրհնարանեալ
յերրորդական համադոյութենէն ա-

առաջաց. իսկ նա ի հաճութիւն կամաց առաջին մեռաւ. և միւսն ահաւոր՝ ի յերկուցն հաւանութիւն՝ մեծաջան բաղձանօք մաղթէ: Իսկ համարարոյ միակամութեանն ցուցակ՝ առ ի զնոյն բարի ներդործել, որպէս հոգին կենդանւոյն և բանն բանականին, պայծառութիւն փառացն և կերպարան էութեանն: Առ կեանսն փոյթ, առ ո-

ղորմութիւնն սթափ, առ ձեռնկալութիւնն պատրաստ, առ փրկութիւնն կաղմ, առ առատութիւնն յորդ, առ յաճախութիւնն զեղուն, առ անբաւութիւնն լի, առ աննուաղութիւնն փարթամ, առ երկայնմտութիւնն ճոխ, առ անհասութիւնն բարձրեալ. մի Երբորդութիւն կատարեալ ի յանձանց երից, օրհնեալ յաւիտեանս. ամէն:

Մամօթութիւն

Երուսաղէմի Սրբազամ Պատրիարք, Ամեմ. Տ. Թորգոմ Արք. Մամուկեամ 23 Սեպտեմբերէմ միջեւ 7 Հոկտեմբեր 1992 հիւրմ էր Ամեմայմ Հայոց Վեհափառ Հայրապետիմ, Նորիմ Ս. Օծութիւմ Տ.Տ. Վազգէմ Առաջիմ Սրբազամագոյմ Կաթողիկոսիմ, եւ մասնակցեցաւ Սուրբ Էջմիածնի մէջ գումարուած Եպիսկոպոսներու խորհրդակցական ժողովներում, Պախագահութեամբ Վեհափառ Հայրապետիմ, ուր մկատի առնուեցամ Ամկախ Հայաստանի եւ Հայց. Առաքելական Ռեզլափառ Եկեղեցւոյ մերկայ կացութեամ հետ կապուած հրատապ հարցեր:

Ասոմց կարգիմ խռովիչ հարց մըմ էր Հայ Կաթոլիկ յարամուամութեամ մեծաւոր Յովհաննէս Պետրոս Պատրիարքի ստորագրած շրջաբերականի մը բովանդակութիւմը:

Ամեմայմ Հայոց Հայրապետը եւ Եպիսկոպոսաց Ժողովը իրեմց զայրոյթը յայտնեցիմ թէ՛ Ամկախ Հայաստանի Նախագահ Տիար Լեւոմ Տէր Պետրոսեանիմ եւ իր պետական պաշտօնակիցներում, եւ թէ Վատիկանի "Արեւելեամ Եկեղեցիների Միաբանութեամ պրեֆեկտ, Կարդիմալ Ակիլլէ Սիլվեստրիների եւ Քրիստոնեաների Միաւորմամ Պապական Խորհրդի Նախագահ, Կարդիմալ Էդվարդ Քասիդիի":

Թորգոմ Պատրիարք մոյմ հարցի մասիմ ամդրադարձաւ Երեւանի "Խորամ Լուսոյ" հեռուստացոյցի յայտագրիմ մէջ, մաեւ իր քարոզի ըմթացքիմ Կիւմրիի Ա Եօթվէրք Աստուածածիմ Եկեղեցւոյ մէջ, 4 Հոկտեմբեր 1992-իմ:

Այդ քարոզմ է որ կարգ մը փոփոխութիւններով յարմար մկատեցիմք մերկայացմել մեր ժողովուրդիմ ուշադրութեամ:

Խմբ. "Սիոնի"